

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

EM 2018/153

I medfør af § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat, hvordan løser vi arbejdskraftmangelen?

(Medlem af Inatsisartut Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit)

Vi har igennem de sidste årrækker haft gentagne drøftelser om hvordan vi løser situationen med de mange arbejdsløse. Men i dag har vi også en anden reel udfordring omkring arbejdskraftmangelen som vi må løse.

Hvis man ser på Grønlands Statistiks opgørelse af de arbejdsløse, så har man i juni 2018 registreret 2.135 arbejdsløse. Selv om der er mange registrerede arbejdsløse, så hører vi konstant manglen på arbejdskraft året rundt. Vi er nødt til at slå fast, at det med at der er mange registrerede arbejdsløse samt at man nu er begyndt at mangle arbejdskraft, viser at noget er galt og at vi som samfund er nødt til at rette op på disse.

I juni 2018 var 957 unge mellem 18 og 34 år registreret som arbejdsløse, hvor de udgjorde omkring 45 % af de samlede 2.135 arbejdsløse. Vi kan med sikkerhed sige, at vi har vor lid til, at denne aldersgruppe fremadrettet gennem deres arbejde skal være med til at forsørge og løfte samfundet. Men da netop denne aldersgruppe er så meget repræsenteret blandt de arbejdsløse, kan vi ikke komme uden om, at vi har en stor udfordring som vi uden yderligere forsinkelse må gøre noget ved.

Den nuværende status rejser mange spørgsmål. Er tiden ikke kommet til at vi skal kræve mere af os? Hvis man ikke længere har lyst til at opnå selvforsørgelse gennem beskæftigelse hvor ender vi så? Skal vi løsne vores krav om ansættelse af udefrakommende arbejdskraft? Eller er antallet af uarbejdsdygtige blandt de registrerede ledige så mange, at de ledige bliver ganske få, når man fjerner disse fra listen af arbejdssøgende? Hvis det er tilfældet, er tiden mon kommet til at vi fornyer kriterierne om hvem der kan registreres som arbejdssøgende? Er tiden inde til, at vi reformerer hele arbejdsmarkeds-, social- og uddannelsesområdet så den passer mere til de nugældende forhold?

Det er helt sikkert at andre spørgsmål og mulige løsninger bliver taget op under debatten. For selve arbejdsløsheden er blevet til en hæmsko for udviklingen af vores økonomi, som i disse år oplever fremgang og som ellers kunne være endnu større. Forestil jer hvor mange penge vi mister – ved f.eks. ved fiskernes manglende indhandlingsmuligheder, ved at man ikke kan overholde tidsfrister ved byggerier – disse midler har vi ellers brug for, for at øge vores velfærd.

Jeg ønsker jer en konstruktiv debat.